

нѧмъ полѣзно , дагò лѹвимъ , а̀ ко̀ѐ ѣ̀ вре-
 дѣ̀телно , да го ѡ̀бѣ̀гвамы . Но тѧа̀ си ѣ̀
 нѧмъ прѡ̀тѣ̀ческа погрѣ̀шка , ко̀ѡ̀то ѣ̀ при-
 хлѹ̀пила нѧшѣ̀тъ рѡ̀дъ ѣ̀ще ѡ̀ нача̀ла ѣ̀ дорѹ̀
 до ны̀нѣ̀ , катò ѣ̀днѧ̀ тѣ̀мна мглѧ̀ , ѣ̀ въ тем-
 нотѧ̀та на тѧа̀ мглѧ̀ ѣ̀згѹ̀бѣ̀лиса ѣ̀ нѧшѣ̀тъ
 прѡ̀тцы , та нѣ̀то тѣ̀и са знаѣ̀ли гдѣ̀ , ѣ̀
 каквò са бѹ̀ли , нѣ̀то нѧмъ ѡ̀ста̀виѹ̀ха даги
 знаѣ̀мъ що са бѹ̀ли , ѣ̀ каквò са помѣ̀нали .
 Но затѣ̀хъ мѡ̀жемъ да рѣ̀чѣ̀мъ чи сѐса ѣ̀мѧ̀ли
 нѣ̀що , макаръ за насъ нѝщо ѡ̀ тѣ̀хъ не ѣ̀
 о̀стѧ̀ло , да разѹ̀мѣ̀емъ каквò са чѣ̀ли , ѣ̀ли
 писѧ̀ли : Мѡ̀же ѣ̀ да са писѧ̀ли , но ѡ̀ непосто-
 ѧ̀нството свѣ̀тѡ̀вно са ѣ̀згѹ̀бѣ̀ло : ѣ̀ли ѣ̀ са̀-
 ми о̀ни ѧ̀ко̀ неса̀ писѧ̀ли , но за̀що̀то бѹ̀ли
 хра̀бри ѣ̀ сла̀вни , за то̀ва̀ дрѹ̀гитѣ̀ за тѣ̀хъ
 писѧ̀ли . ѣ̀ нѝи каквò то смѐ сегѧ̀ ѡ̀ста̀ли ,
 ѧ̀ко̀ са ма̀ло нѣ̀що не промѣ̀нимъ , слѣ̀дѣ̀
 смертѧ̀ нѧша ѹ̀ѐ са забравимъ катò чи ли
 нѝкакъ нѣ̀смѣ̀ бѹ̀ли на то̀йзи свѣ̀тъъ , ка-
 квò̀то глѣ̀дамы ѣ̀внѡ̀ , чи ѡ̀ какъ ѣ̀ Болгѧ̀рѣ̀а
 подъ ѣ̀го подпѧ̀днала , нѝщо совѣ̀мъ не зна̀-
 емъ . За̀що̀ тѧа̀ па̀къ сѹ̀щата нѧша о̀быкно-
 вѣ̀нна погрѣ̀шка нѣ̀то сегѧ̀ насъ ѡ̀ста̀ва да